

บทที่ ๑

บทนำ

ที่มาของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ กำลังเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใหม่ประสิทธิภาพและเสถียรภาพยิ่งขึ้น ความเจริญทางเศรษฐกิจและความสงบสุขของสังคมจะดำเนินต่อไปได้อย่างคึกคักด้วยการที่ประชาชนมีพื้นฐานทางการศึกษาอย่างพอเพียงและอย่างมีประสิทธิภาพ มนุษย์สามารถเพิ่มพูนสมรรถภาพของตนให้สูงขึ้นด้วยการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือค้นหา ค้นพบ และนำศักยภาพที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวบุคคลออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้นปัญหาที่สำคัญที่ควรพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ การพัฒนากำลังคน การศึกษาเรื่องคนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ คนบางคนอาจจะเหมาะที่จะเป็นแรงงานทั่วไป เป็นผู้ที่ทำงานที่ไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญหรือฝีมือออกย่างใด (Unskilled labor) บางคนเหมาะจะสมกับการทำงานที่ต้องใช้ความชำนาญ (skilled labor) บางคนเหมาะจะสมกับการทำงานที่คิดค้น วิจัย นำความรู้และวิชาการต่าง ๆ มาใช้แก้ปัญหาสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น (Technicians) และบางคนอาจจะเหมาะสมกับงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการ การบริหารงาน ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนจัดคนในแขนงต่าง ๆ โดยพยายามแบ่งกำลังพลเมืองออกเป็นส่วน ๆ ให้ได้ศึกษาในแขนงต่าง ๆ ให้มีอัตราส่วนสมดุลกันตามต้องการ ทั้งนี้ไม่ใช่บังคับให้เด็กเรียนอาชีวะในแขนงนั้น ๆ แต่ต้องหาทางส่งเสริมให้เด็กได้เรียนวิชาการตามสาขาต่าง ๆ ที่ประเทศชาติหรือสังคมต้องการ ด้วยความเต็มใจและเหมาะสมกับตนเองด้วย โดยจะต้องมีสิ่งกระตุ้นหรือจูงใจด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดให้เด็กสนใจและเห็นคุณค่าของการเลือกเรียนวิชาชีพนั้น ๆ ทั้งนี้ผู้วางแผนพัฒนาประเทศจึงควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยพยายามวางแผนพัฒนาการศึกษาด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยเราขณะนี้ เป็นระยะเริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔ ได้วางวัตถุประสงค์ไว้เพื่อขยายฐานการ

ครองชีพของประชาชนให้มั่งคั่งสูงขึ้นกว่าเดิม ด้วยการระดมและใช้ทรัพยากร เศรษฐกิจ
 ของประเทศให้เป็นประโยชน์มากที่สุด เพื่อขยายการผลิตและเพิ่มทุนรายได้ประชาชาติ
 ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การชักนำกำลังคน โดยวางแผนกำลังคนให้
 สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า ในการขยายการผลิต
 และเพิ่มทุนรายได้สำหรับประชาชนนั้น นอกจากประสิทธิภาพของเครื่องมือ เครื่องจักรและ
 คุณภาพของวัตถุดิบแล้ว ยังจำต้องอาศัยความก้าวหน้าทางด้านวิชาการและสมรรถภาพของ
 ผู้ประกอบกิจการงาน ฉะนั้นการปรับปรุงการศึกษา การฝึกอบรมด้านวิชาการและการยก
 ระดับมาตรฐานอาชีวศึกษา เพื่อให้สนองความต้องการของผู้ชำนาญงานในด้านต่าง ๆ จึง
 เป็นสิ่งสมควร เน้นถึงความสำคัญและสิ่งใดได้รับความสนใจเป็นพิเศษ

ปัญหาของการปรับปรุงอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาในด้านอาชีพให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล
 และแผนการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งระบุไว้ว่า รัฐพึงสนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง
 แต่ความพยายามที่จะปรับปรุงและยกระดับมาตรฐานอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาต้อง
 ประสพปัญหาหลายประการ กล่าวคือ

๑. นักเรียนส่วนใหญ่ พยายามเข้าเรียนไม่มีความถนัดในวิชาที่เรียน
๒. ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้การศึกษามอบแก่นักเรียน
๓. ขาดเครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การสอน
๔. ขาดวัสดุฝึกงาน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการฝึกฝนวิชาซึ่ง
๕. ขาดตำรา คู่มือ ทั้งตำราของครูและนักเรียน
๖. ขาดผู้ที่มีความรู้ในการบริหารและการนิเทศโรงเรียน ทำให้การบริหาร

โรงเรียนขาดประสิทธิภาพ

---

*วิรัช กุญชรินทร์ และ ศรีนิเวศ โภกมฉวีชัย, "การแนะแนวด้วยการศึกษากิจการทาง
 เศรษฐกิจ", ศูนย์ศึกษา ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๒, ธันวาคม ๒๕๐๘, หน้า ๑๒

๔. ขาดเครื่องมืออุปกรณ์และอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

๕. ขาดห้องสมุดและหนังสือตำราเรียนทางคานาวิชาชีพสำหรับให้นักเรียนใช้

เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้

๘. ขาดอุปกรณ์และศูนย์บริการบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องมือ

ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอาชีวศึกษาทุกแห่ง แตกต่างกันตามระดับมากน้อยเท่านั้น จึงทำให้การดำเนินการผลิตช่างฝีมือให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามต้องการ เป็นไปไม่ได้โดยยาก ในการที่จะแก้ปัญหานี้ทางด้านวัสดุและตัวบุคคล ครู อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญนั้น ถ้ามีงบประมาณพอที่จะจัดหามาได้ก็จะแก้ปัญหานี้ได้ไม่ยากนัก แต่ปัญหาที่แก้ยากคือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนเปรียบเสมือนวัตถุดิบที่จะใส่เข้าไปในเครื่องจักรแล้วผลิตออกมา ถ้าวัตถุดิบนั้นเป็นวัตถุดิบที่มีคุณภาพต่ำ ผลผลิตก็ย่อมต่ำด้วย ถึงแม้จะมีเครื่องมือเครื่องจักรดีเพียงใดก็ตาม และโดยเฉพาะวัตถุดิบคือตัวนักเรียนนั้น เราไม่สามารถที่จะเลือกสรรหาหรือโลกวางงบประมาณ ดังนั้นปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นปัญหาสำคัญและมักจะถูกมองข้ามไปเสมอ ๆ ยิ่งความจริงแล้วตัวนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ควรจะได้พิจารณาว่า นักเรียนที่เข้ามาเรียนอาชีวศึกษามีความเหมาะสมที่จะเรียนหรือไม่ มีความฉลาด ความสนใจในวิชาชีพเพียงไร เลือกเรียนด้วยความสมัครใจหรือมีเหตุอื่นใดบังคับให้มาเรียน

ดังนั้น เพื่อให้การผลิตอาชีวศึกษามุ่งผลด้วยดี จึงควรได้ศึกษาถึงลักษณะและสถานการณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแนะนำให้แนวทางการเลือกเรียนวิชาชีพแก่นักเรียน และแก่ผู้บังคับการที่ไม่ได้ต่อกรอาชีวศึกษา เพราะในปัจจุบันนี้ประชาชนไม่นิยมส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนอาชีวศึกษา "จำนวนนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมัธยมศึกษาสายอาชีพ มีอัตราส่วนเพียงประมาณร้อยละ ๑๐ ของจำนวนนักเรียนที่เรียนคลในชั้นมัธยมศึกษา ในจำนวนนี้มีนักเรียนหลายคนมาเข้าเรียนเนื่องจากสอบเข้าไม่ได้ไม่ได้อ" และนอกจากนี้ยังมีความคิดว่า คนที่มีปัญญาต่ำเข้าเรียนทางวิชาชีพไม่ได้

^๒ "คู่มือแหล่งที่แนะ" หน้า ๘

จึงมาเรียนวิชาชีพเพราะไม่ตองใจสมอง โรงเรียนอาชีวศึกษาจึงถูกมองว่าเป็นโรงเรียนสำหรับนักเรียนระดับต่ำ เป็นทางเหลือเลือกของนักเรียน ไม่ได้รับการยกย่องเท่าที่ควร นักเรียนที่เข้ามาเรียนก็ถูกมองไปว่าเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทาง ๆ คือ

- ๑. เป็นนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ชาติแกลนทุนทรัพย์ที่จะศึกษาต่อจนถึงชั้นอุดมศึกษา ความเป็นอยู่ของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ
- ๒. เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านกรเรียน ไม่สามารถเข้าเรียนทางสายสามัญได้ จึงมาเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเข้าใจว่าเป็นวิชาที่ใช้ร่างกายเท่านั้น

๓. เป็นผู้ที่มีปัญหาทางด้านสังคม มีวิถีทางอารมณ์ต่ำ มีความประพฤติที่ไม่ดี เมื่อสังคมมองนักเรียนอาชีวศึกษาเช่นนี้ จึงเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่สร้างปมด้อยให้แก่แก่นักเรียนที่เข้ามาเรียน และเป็นการสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนอาชีวศึกษาให้แก่เด็กที่กำลังจะเลือกเรียนวิชาชีพ เป็นเครื่องสกัดกั้นไม่ให้เขาเลือกเรียนอาชีวศึกษา ถึงแม้ว่าคนจะมีความสนใจในวิชาชีพนั้น ๆ อยู่บ้าง ควบเกรงว่าถ้าเลือกเข้ามาเรียนแล้วจะถูกมองว่าเป็นพวกที่ต่ำต้อย จึงพยายามหาวิถีทางที่จะเขาเรียนในสายสามัญ ถึงแม้ว่าจะมีความหวังที่จะเรียนต่อถึงชั้นอุดมศึกษาเพียงลางเลือนก็ตาม

ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียนอาชีวศึกษานั้นเป็นเพียงความรู้สึก ความคิดเห็นในสังคมเท่านั้น ไม่มีผู้ใครหาข้อเท็จจริงของนักเรียนอาชีวศึกษาขอที่จะเชื่อถือได้ จึงควรทำการสำรวจหาข้อมูลเบื้องต้น เพื่อตอบคำถามขั้นต้นว่า นักเรียนพวกใดมาเรียนอาชีวศึกษา? เพื่อแกไขข้อข้องใจเกี่ยวกับนักเรียนอาชีวศึกษา ควบการศึกษาถึงปัญหาเหล่านี้

- ๑. นักเรียนที่มาเรียนอาชีวศึกษามีระดับสติปัญญาและสัมฤทธิผลทางการศึกษามากน้อยเพียงใด
- ๒. นักเรียนที่มาเรียนอาชีวศึกษามีระดับฐานะทางเศรษฐกิจอย่างไร
- ๓. นักเรียนที่มาเรียนอาชีวศึกษาเป็นผู้ที่มีปัญหาทั้งในด้านครอบครัวและสังคมจริงหรือไม่
- ๔. นักเรียนที่มาเรียนอาชีวศึกษานั้น เลือกเรียนด้วยความสนใจในวิชาชีพนั้นหรือเป็นทางเหลือเลือก

๕. นักเรียนที่นำเรียนอาชีวศึกษาได้มีการสำรวจตัวเองมาโดยเพียงใด และมีเหตุผลอย่างไรในการเลือกเรียนวิชาชั้นนั้น ๆ

ถ้าหากมีข้อเท็จจริงที่สามารถแกไขของใจเหล่านี้ได้แล้ว จะทำให้สังคมเข้าใจนักเรียนอาชีวศึกษาและการอาชีวศึกษาได้ถูกต้องขึ้น และประโยชน์อีกด้านหนึ่งคือ เป็นแนวทางในการปรับปรุงอาชีวศึกษาต่อไป

ปัญหาด้านตัวนักเรียนนี้เป็นปัญหาที่สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาไม่ว่าในระดับใดควรได้นำมาพิจารณา ในการจัดการศึกษานั้นจะถ่วงถึงปัญหาด้านเศรษฐกิจสังคม จำนวนประชากร จำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนทางด้านอาคารเรียน แต่มันจะมองข้ามความสำคัญในตัวนักเรียนไปเสีย โดยไม่ได้คำนึงถึงความต้องการ ความปรารถนา หัตถ์คติและสภาพทางของนักเรียน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เห็นว่า "ข้อคิดเห็นและความจริงต่าง ๆ ที่ได้รับจากนักเรียนนั้นเป็นสิ่งที่เราต้องยอมรับด้วยความเต็มใจ มีบ่อยครั้งที่เคียดที่เรามองข้ามความสำคัญในตัวนักเรียนไปเสีย หรือหากนำมาพิจารณาที่จะนำมาอย่างเสียไม่ได้เท่านั้น"^๑

ในการศึกษาเพื่อที่จะทราบลักษณะและสภาพทางของนักเรียนนั้น เราต้องศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้มีฐานะของนักเรียนแตกต่างกัน สาเหตุเหล่านั้นคือ

๑. ภาวะทางสังคม ครอบครัว
๒. ภาวะทางเศรษฐกิจ
๓. ภาวะจิตใจและนิสัยของบุคคล

ครอบครัวเป็นสถาบันแรกและเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการที่จะศึกษาถึงชีวิตของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากครอบครัวจะกลายเป็นคุณสมบัติที่ติดตัวเด็กและนำเขาไปในสังคมอื่น ๆ ต่อไป ฉะนั้นการศึกษาถึงลักษณะและสภาพทางของบุคคล เราต้องศึกษาถึงสภาพทางครอบครัว มีความสำคัญเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

^๑ Graham, H. M., Some Change in Thai Family Life, (Bongkok, Institute of Public Administration, 1959).

กัมบุตร ถ้าบิดามารดาเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษามาอย่างดีหรือพอสมควรแล้วจะรู้ว่าตนเอง
ปกครองบุตรของตนอย่างไร จึงจะนำเด็กไปตามแนวทางที่ดี การศึกษาจะเป็นเครื่องช่วย
ให้บิดามารดารู้จักตัวตนให้ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตร ระดับการศึกษาของบิดามารดาจึงเป็น
องค์ประกอบที่สำคัญอันมีผลต่อบุตร

ภาวะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อบุคคลเป็นอันมาก ทำให้เกิดแรงผลักดันในการ
กระทำต่าง ๆ บางคนไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาอาจจะเนื่องมาจากปัญหาทาง
ด้านเศรษฐกิจ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้น้อยจนขาดค่า เมื่อส่งบุตรเล่าเรียนต้อง
ประสบกับปัญหาการเงิน เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่าย ค่าอาหาร ที่พัก หนังสือ เครื่อง
แต่งกาย ฯลฯ บางครอบครัวมีบุตรหลายคนที่ต้องรับมีดชอบ อบรมทำให้เล่าเรียน ทำให้
ขาดแคลนยิ่งขึ้น ปัญหาทางเศรษฐกิจนี้ก็จะมีส่วนกระทบกระเทือนต่อการศึกษาของนักเรียน
เป็นอย่างมาก

การศึกษาถึงขั้นสูงทางสังคม ทางครอบครัวและภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว
เป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เข้าใจนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เข้าถึงปัญหาและความต้องการ ได้
ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของพฤติกรรมต่าง ๆ การทราบรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน
จะเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้ช่วยในการดำเนินงานด้านบริหาร ใต้อย่างถูกต้อง ช่วยให้นักเรียน
ได้รับประโยชน์และประสบการณ์มากที่สุด เพื่อแก้ไขทัศนคติที่ผิดและพัฒนาทัศนคติที่ดีงาม
ช่วยให้นักเรียนได้รับความสำเร็จในการศึกษา เปรียบพร้อมด้วยความรู้ ความสามารถ
ความมั่นใจ ภาคภูมิใจ มีทัศนคติที่ต่อกองอาชีพ มีจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ เป็น
ผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม

ความมุ่งหมายของถาวรวิจัย

ในการศึกษาเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพภาพของนักเรียนนั้นคือ การ
ศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ต่อไปนี้

๑. ระดับทางการศึกษาของบิดามารดา ที่น้อง เพื่อจะเฝ้าทราบระดับการศึกษา
ของครอบครัวเป็นส่วนรวม
๒. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับใด ขนาด

ของครอบครัว จำนวนบุตรที่มีความยากลำบากประการ

๓. รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนที่ผ่านมา เพื่อทราบว่า การเรียนในระดับชั้นนั้น นักเรียนมีผลการเรียนอยู่ในระดับใดของกลุ่มเดิม และต้องประสบปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมากน้อยเพียงใด

๔. เกณฑ์ในการเลือกเรียนวิชาชั้นนั้น ๆ

ดังนั้นในการศึกษาเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสถานภาพของนักเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษาครั้งนี้ จึงได้วางความมุ่งหมายเฉพาะไว้ดังนี้

๑. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อทราบถึง

- ๑.๑ ภูมิลำเนา อายุ เพศ
- ๑.๒ ความเป็นอยู่ในสถานที่พัก

๒. สภาพทางครอบครัว

- ๒.๑ ฐานะทางการศึกษาของบิดามารดา
- ๒.๒ อาชีพของบิดามารดา
- ๒.๓ ฐานะทางเศรษฐกิจและรายได้ของครอบครัว
- ๒.๔ การศึกษาของพี่น้อง

๓. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับชั้น

- ๓.๑ โรงเรียนที่เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
- ๓.๒ ความสนใจที่มีต่อสาขาวิชาต่าง ๆ
- ๓.๓ ความสามารถในการเรียนวิชาต่าง ๆ
- ๓.๔ การประเมินผลการเรียนของตนเองในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
- ๓.๕ ความสนใจและความสามารถที่มีต่อวิชาที่เรียนในปัจจุบัน

๔. สาขาที่เลือกเรียนวิชาชั้นนั้น ๆ

ขอจบจดหมายฉบับนี้

การศึกษาเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสถานภาพของนักเรียนอาชีวศึกษาในครั้งนี้ ทำการสำรวจเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในโรงเรียนและวิทยาลัยตาม

โครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษาเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียน ๒ ประเภทคือ ประเภทการช่างอุตสาหกรรม และประเภทเกษตรกรรม ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

ประเภทการช่างอุตสาหกรรม

๑. โรงเรียนช่างกลปทุมวัน
๒. โรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ
๓. โรงเรียนช่างกลสุบุรี
๔. โรงเรียนการช่างสมุทรปราการ
๕. โรงเรียนการช่างยะลา
๖. โรงเรียนการช่างสงขลา
๗. โรงเรียนการช่างราชบุรี
๘. โรงเรียนการช่างภูเก็ต
๙. โรงเรียนการช่างนครสวรรค์
๑๐. โรงเรียนการช่างเชียงใหม่
๑๑. โรงเรียนการช่างอุตรธานี
๑๒. โรงเรียนการช่างอุบลราชธานี
๑๓. โรงเรียนการช่างชลบุรี
๑๔. โรงเรียนการช่างนครราชสีมา

ประเภทเกษตรกรรม

๑. วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ ชลบุรี

ในการสำรวจครั้งนี้ไม่ได้รวมวิทยาลัยครูอาชีวศึกษาที่เอกชนเข้าไว้ด้วยถึงแม้ว่าจะเป็นวิทยาลัยหนึ่งที่อยู่ในโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา เนื่องจากวิทยาลัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษา ซึ่งแตกต่างกับโรงเรียนอื่น ๆ ที่อยู่ในโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา และไม่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

- ๒. วิทยาลัยเกษตรกรรมสุรินทร์
- ๓. วิทยาลัยเกษตรกรรมพระนครศรีอยุธยา
- ๔. วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- ๕. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช (ทุ่งสง)
- ๖. โรงเรียนเกษตรกรรมชุมพร
- ๗. โรงเรียนเกษตรกรรมจันทบุรี
- ๘. โรงเรียนเกษตรกรรมนครปฐม
- ๙. โรงเรียนเกษตรกรรมพินบุรี
- ๑๐. โรงเรียนเกษตรกรรมน่าน

การสำรวจครั้งนี้ใช้มวลประชากร ดังนี้เพราะว่า

- ๑. โรงเรียนที่อยู่ในโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีพศึกษานี้กระจายอยู่ทุกภาคการศึกษา ถ้าดูตัวอย่างมาบางโรงเรียนแล้วจะทำให้ภาคการศึกษาอื่น ๆ ซากการสำรวจ ถึงแม้ว่าจะทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปได้มาก
- ๒. จำนวนนักเรียนในบางโรงเรียนมีน้อยมาก การดูตัวอย่างจากจำนวนนักเรียนแต่ละแห่งนั้นย่อมเป็นตัวแทนประชากรไม่ได้
- ๓. การสำรวจและวิจัยจากมวลประชากรนั้น ค่าสถิติที่ได้ ย่อมมีความคลาดเคลื่อนน้อย

วิธีการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยส่วนใหญ่ ๆ

๓ ส่วน คือ

- ภาคที่ ๑. เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและครอบครัวของนักเรียน
- ภาคที่ ๒. ประวัติทางการศึกษาของนักเรียน
- ภาคที่ ๓. ความตั้งใจของนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาชีพนั้น ๆ

การสร้างแบบสอบถาม

๑. กำหนดงานตามวิธีการทำหะ เป็นนและระ เป็นสมระสมของนักเรียน
๒. พิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามชนิดเปิดในระยะแรก
๓. ทดลองใช้แบบสอบถาม แล้วปรับปรุงเป็นแบบสอบถามที่แท้จริง

การรวบรวมข้อมูล

ส่งแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการและอาจารย์ใหญ่ของวิทยาลัยและโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อขออนุญาตใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ พร้อมทั้งรวบรวมส่งคืนทางไปรษณีย์ บางโรงเรียนที่อยู่ไกลก็เชิญผู้เขียนได้ไปแจกแบบสอบถามและรวบรวมคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจถึงข้อเท็จจริง (fact) การวิเคราะห์จึงแสดงค่าปริมาณด้วยการอธิบาย

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนการช่างอุตสาหกรรมและนักเรียนเกษตรกรรม ทดสอบด้วยค่าสถิติดังนี้

๑. ไคสแควร์ (χ^2) ซึ่งมีสูตร

$$\chi^2_{(d.f)} = \frac{\sum (O - E)^2}{E}$$

ในกรณีที่ degree of freedom (d.f) มากกว่า ๓๐ เปลี่ยนค่า χ^2 เป็นค่า z โดยสูตร

$$z = \sqrt{2\chi^2} - \sqrt{2d.f - 1}$$

นำค่า z ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากปกติ

๒. พิจารณาฐานนิยมจากราย
๓. หาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = a + id$$

$$\text{เมื่อ } \bar{d} = \frac{\sum fd}{N}$$

$$\text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน } S.D = \sqrt{\frac{\sum fd^2}{N} + \left(\frac{\sum fd}{N}\right)^2}$$

$$\text{สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย } V = \frac{S.D}{\bar{X}} \times 100$$

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยควบ

$$z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\frac{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}{\sqrt{N_1 - N_2}}}$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}$$

๕. แสดงผลวิเคราะห์ที่สำคัญให้เห็นเกณฑ์ควมผันผวน

ข้อสันนิษฐานขั้นมูล

(Basic Assumption)

ในการใช้แบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลนั้น มักจะมีปัญหาเสมอว่า เราจะทราบได้อย่างไรว่าคำตอบที่ไ้รับนั้นเป็นความจริง

ในการสำรวจและวิจัยเพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาใดปัญหาหนึ่งนั้น เรามีความมุ่งหวังที่จะแยกพิจารณาแต่ละหน่วย และพิจารณาผลรวมของกลุ่มนั้น

ในการวิจัยเรื่องใดนั้น เราสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ จากกลุ่มนั้น ซึ่งแสดงผลออกมาเป็นค่าสถิติที่เชื่อถือได้ และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ทั้งนี้ก็เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการสัมภาษณ์ หรือการแสวงหาข้อมูลจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ดังนั้นผู้ทำรายงานการวิจัยนี้ตกลงยอมรับว่าคำตอบที่ไ้รับจากนักเรียนนั้นเป็นความจริง และยอมเชื่อถือข้อเท็จจริงเหล่านั้น

กฎประโยชน์ของการวิจัย

๑. การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจเพื่อหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของนักเรียนอาชีวศึกษายังไม่เคยมีการสำรวจ แสดงผลหาค่าที่จะเชื่อถือได้ ทั้งนี้ผลของการวิจัยที่ได้รับในครั้งนี้จึงเป็นผลเบื้องต้น ที่จะช่วยให้เข้าใจถึงลักษณะและสภาพของนักเรียนอาชีวศึกษา

๒. ข้อเท็จจริงที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับการลงทุนเป็นจำนวนมาก

๓. ความรู้สึกของคนทั่วไปมีว่า นักเรียนที่เข้ามาเรียนอาชีวศึกษานั้น เป็นเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ มาเข้าเรียนเพราะขาดแคลนทางการเงิน และรู้สึกว่าอาชีวศึกษาเป็นทางเลือกของเด็ก แต่ไม่มีใครทราบว่าเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด ผลการวิจัยเรื่องนี้จึงเป็นคำตอบที่มีประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อเท็จจริงแก่ประชาชนทั่วไปได้

๔. เมื่อโครงการการแนะแนวจะโคจรพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษานั้น ได้มีการสำรวจเพื่อประมาณตัวเองมากน้อยเพียงใด และมีเหตุผลอย่างไรในการเลือกเรียนวิชาชีพนั้น ๆ และโครงการการแนะแนวจะไปช่วยเหลือน้อยไป

คำจำกัดความ

ลักษณะ (Nature)

หมายความถึงคุณสมบัติเฉพาะของบุคคลคนนั้น The New Merriam - Webster Pocket Dictionary ได้ให้ความหมายของคำว่า Nature ไว้ดังนี้ The peculiar quality or basic constitution of a person or thing.

b

A Pocket Cardinal, The New Merriam - Webster Pocket Dictionary, (New York, Pocket Books, Inc. 1964), p. 332

สถานภาพ (Status)

หมายความถึงสภาพของบุคคลในสังคม ความเป็นอยู่ ระดับการศึกษาฐานะ เศรษฐกิจ ทศนคติและค่านิยม ตลอดจนการได้รับการยกย่อง ยอมรับจากสังคม Carter V. Good ได้ให้ความหมายของคำว่า Status ไว้ดังนี้

1. position the social structure
2. degree of acceptance or honor accorded an individual

ลักษณะและสถานภาพ

ในการวิจัยนี้หมายความถึง ข้อเท็จจริงต่างๆที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ที่เป็นโครงร่างของกลุ่มนักเรียน คือ อายุ เพศ การศึกษา ฐานะทางครอบครัว บุคลิกภาพ ความสนใจ สุขภาพ และทัศนคติ เป็นต้น

นักเรียนอาชีวศึกษา

ในการวิจัยนี้หมายความถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา

นักเรียนการช่างอุตสาหกรรม

ในการวิจัยนี้หมายความถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมในโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา

นักเรียนเกษตรกรรม

ในการวิจัยนี้หมายความถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนและวิทยาลัยเกษตรกรรมในโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา

การวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยถึงลักษณะและสถานการณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาเท่าที่ค้นคว้าประหม
ปรากฏว่ายังไม่มีผู้ใดได้ทำการวิจัยเฉพาะเรื่องนี้โดยตรงทั้งการวิจัยของไทยและต่าง
ประเทศเพียงแต่ได้กำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยอื่นๆเท่านั้น ดังนั้นรายงานการวิจัย
อื่นๆที่ผู้เขียนนำมาเสนอในที่นี้จึงเป็นการวิจัยที่มีบางส่วนเกี่ยวข้องกับกาวิจัยของผู้เขียน
พอที่จะเปรียบเทียบให้เห็นผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องของคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันได้ ดังนี้

ประชุม นิยม ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การสำรวจความสนใจของนักเรียนช่าง
กลในจังหวัดพระนครที่มีต่องานอาชีพ " ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ ความมุ่งหมายของการวิจัย
เพื่อทราบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาที่เรียน โรงเรียน การศึกษาต่อ และการ
เลือกอาชีพว่า นักเรียนช่างกลมีอยู่อย่างไรบ้าง ในการเลือกอาชีพจะตรงกับวิชาที่เรียน
มาหรือไม่ มีเหตุผลอะไรบ้าง การดำเนินงานของผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามใช้กับนักเรียน
ช่างกลปทุมวันและนักเรียนช่างกลพระนครเหนือ นำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผลได้ดังนี้ นักเรียน
เลือกอาชีพช่างกลร้อยละ ๔๐.๕๒ ต่องานศึกษาต่อที่วิทยาลัยเทคนิคร้อยละ ๗๑.๐๗
วิชาที่สนใจมากที่สุดคือ ช่างเครื่องยนต์ ร้อยละ ๔๑.๐๖

วิวัฒน์ หงส์วิลาส ในปี ๒๕๐๕ ได้ทำการวิจัยเพื่อทราบสาเหตุที่นักเรียน
เลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลีชยการ การวิจัยนี้มุ่งหาสาเหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนใน
โรงเรียนนี้ซึ่งจะไดทราบถึงความต่องานและจุดหมายที่แท้จริงของนักเรียนพร้อมทั้งจะ
ได้ทราบว่านักเรียนเลือกเรียนในสาขานี้ถูกคองกับความสนใจ ความสามารถและความ
ถนัดหรือไม่เพียงใด นอกจากนี้ยังได้ทราบถึงทัศนคติของนักเรียนพลีชยการที่มีต่อวิชาที่

ประชุม นิยม " การสำรวจความสนใจของนักเรียนช่างกลในจังหวัดพระนคร
ที่มีต่องานอาชีพ " วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คุรุศาสตร์ ๒๕๐๔

วิวัฒน์ หงส์วิลาส, " เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลีชยการ " วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คุรุศาสตร์ ๒๕๐๕

เรียนฐานะเศรษฐกิจครอบครัว ได้รับความรู้ใหม่ ได้ทำการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน
ชั้นปีที่ ๑ ของโรงเรียนพิชิตการ ซึ่งก็ได้กระทรวงศึกษาธิการทั้งสามแห่ง ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพิชิตการ เพราะความสมัครใจเป็นจำนวนมากที่สุดประมาณร้อยละ ๖๕

๒. นักเรียนมีความสนใจในวิชาสี่ที่กำลังศึกษา เพราะบิดามารดาประกอบด้วย
กาขายประมาณร้อยละ ๕๐

๓. ฐานะเศรษฐกิจของนักเรียนเกือบทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

๔. วิชาที่นักเรียนชอบเรียนและสอบได้คะแนนดีในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีบาง
วิชามีผลเกี่ยวโยงถึงวิชาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน

๕. นักเรียนมากกว่า ๕๐ % จบมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนรัฐบาล โดยผลการ
สอบอยู่ในระดับปานกลาง

๖. ทักษะคตินักเรียนเมื่อเข้าศึกษาในโรงเรียนพิชิตการแล้ว ส่วนมากพอใจ
และเห็นว่าเลือกเรียนถูกต้องแล้ว

ประวัติ นิลาวัชรมณี^{๑๐} ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การสำรวจทัศนคติของนักเรียน
อาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่าง ๆ " ในปี ๒๕๐๖ เพื่อที่จะทราบว่านักเรียน
อาชีวศึกษาสนใจในอาชีพใดมากที่สุด ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
คุณลักษณะของงานอาชีพต่างๆ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีความนิยมในอาชีพ
รับราชการ อาชีพเอกชน และครู ตามลำดับ แต่ไม่นิยมในอาชีพช่างซ่อม การราโทรทัศน์
การภาพยนตร์ และนายอำเภอ นักเรียนชายนิยมอาชีพเอกชน รับราชการ นักดนตรี นัก
อาชีวศึกษามีทัศนคติที่ดีมากที่สุด อาชีพแพทย์ ครู อาจารย์ หรืออาชีพที่จบระดับมหาวิทยาลัย
และมีทัศนคติที่ดีต่อการรับราชการ อาชีพเอกชน นักหนังสือพิมพ์

002203

^{๑๐} ประวัติ นิลาวัชรมณี, " การสำรวจทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาต่าง ๆ " วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี ครุศาสตร์ ๒๕๐๖

สมาน สมาลาวงศ์ ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนการช่าง ตามโครงการปีกช่างฝีมือขององค์การ ส.ป.อ. จังหวัดราชบุรี อดบุรี และนครสวรรค์ ในปี ๒๕๐๓ โดยวางความมุ่งหมายไว้ดังนี้

เพื่อทราบทัศนคติ ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน วิชาที่เรียน การศึกษา ต่อและการเลือกอาชีพ การเลือกอาชีพเลือกตรงกับวิชาที่ตนเรียนหรือไม่ และได้พิจารณาถึง

๑. อาชีพและสถานะของบิดามารดาของนักเรียน
๒. วิชาที่สนใจ และผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
๓. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาชีพนี้มาก่อน
๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ทางโรงเรียนเปิดรับนักเรียนหญิง
๕. ทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนในค่านกลาง ๆ เช่น วิชาการ วิชาชีพ
สรุปผลการวิจัย

๑. นักเรียนส่วนมากมีหลักประกันอนาคตที่ค่อนข้างมั่นคงคือ บิดามารคายังมีชีวิตอยู่ทั้งสองคนเป็นจำนวนมาก ร้อยละ ๘๘.๘๘ บิดามีอาชีพรับราชการ มารดาคาชาขาย

๒. บิดามารคายังมีชีวิตอยู่ทั้งสองคนและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ ๙๘.๘๑ นักเรียนส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดา ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ๑๐๐ - ๒๐๐ บาทต่อเดือน บิดามารดาเป็นผู้อุปการะ ร้อยละ ๖๖.๖๖

๓. ขณะที่ยังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนสนใจวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ วิชาที่สนใจน้อยที่สุดคือ ศิลปศึกษา ผลการสอบไล่มัธยมศึกษาปีที่ ๓ นักเรียนส่วนมาก ร้อยละ ๔๖.๑๔ ได้คะแนนร้อยละ ๕๐ - ๖๐ ร้อยละ ๓๘.๘๖ ได้คะแนนร้อยละ ๖๑ - ๗๐ และร้อยละ ๑๑.๐๐ ได้คะแนนตั้งแต่ ๗๑ ขึ้นไป

๔. นักเรียนร้อยละ ๑๖.๖๖ เข้ามาเรียนในโรงเรียนการช่าง ส.ป.อ. โดยตรง คือ ไม่เคยสอบเข้าที่อื่นมาก่อนเลย ร้อยละ ๘๓.๓๓ เคยสอบเข้า ป.กศ.

๑๑
สมาน สมาลาวงศ์, "การสำรวจความสนใจของนักเรียน ที่มีต่อโรงเรียนการช่าง ตามโครงการปีกช่างฝีมือขององค์การ ส.ป.อ. จังหวัดราชบุรี อดบุรี นครสวรรค์" วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ ๒๕๐๓

๕. วิชาที่สนใจเรียนในขณะที่เรียนในโรงเรียนการช่าง ส.บ.อ. คือภาษาอังกฤษ รองลงไปคือ ภาษาไทย

นางลักษณะ คัตเชเศรษฐี^{๑๒} ได้ทำการสำรวจรายละเอียดส่วนตัวของนิสิต ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ เพื่อทราบถึงรายละเอียดส่วนตัวของนิสิตในมหาวิทยาลัย หางานสังคมครอบครัว เศรษฐกิจ เพื่อผู้บริหารจะได้นำมาสภาพที่แท้จริงของนิสิต โดยทำการสำรวจจากนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนิสิตเตรียมแพทย์

ผลสรุปการวิจัย

อาชีพและรายได้ของครอบครัวโดยทั่วไป

บิดานิสิตแพทย์เป็นนักธุรกิจเป็นจำนวนมาก

บิดานิสิตชายประกอบธุรกิจและเป็นกสิกร

บิดานิสิตหญิงเป็นข้าราชการชั้นสูงเป็นส่วนมาก

มารดาของนิสิตส่วนมากเป็นแม่บ้าน เป็นนักธุรกิจและข้าราชการตามลำดับ

รายได้ของครอบครัว นิสิตแพทย์มีฐานะเศรษฐิกิตกว่านิสิตจุฬา แต่โดยทั่วไป

แล้ว นิสิตในมหาวิทยาลัยมีฐานะทางเศรษฐกิจดี โดยเฉพาะนิสิตหญิงมีฐานะการเงินดีกว่า นิสิตชาย

ทัศนคติที่มีต่อครอบครัวของตนเอง ส่วนมากคิดว่าครอบครัวของตนเองเป็นชนชั้นกลาง คิดว่าเป็นชนชั้นสูงหรือชั้นค่าหรือกรรมกรน้อยมาก

การศึกษาของครอบครัว นิสิตในมหาวิทยาลัยส่วนมากมาจากครอบครัวที่เห็นคุณค่าทางการศึกษา ระดับการศึกษาของพี่ชาย ที่สาวนิติตอยู่ในเกณฑ์ดี

Haward Wesley Adams,^{๑๓} ได้วิจัยเกี่ยวกับลักษณะที่แน่นอนทางประการของ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่เขาเรียนใน Lamar State College of Technology

^{๑๒} นางลักษณะ คัตเชเศรษฐี, "การสำรวจรายละเอียดส่วนตัวของนิสิต" วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ ๒๕๐๕

^{๑๓} Haward Wesley Adams, Certain Characteristics of Freshmen Class Entering Lamar State College of Technology 1957 - 1958, (Dissertation Abstraction, Vol. xx, No. 5, 1959), pp 1638 - 1639

ในปี ๑๙๕๑ - ๑๙๕๔ ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่ออธิบายถึงความมุ่งหวัง และความ
สำเร็จที่ได้รับจากการศึกษาที่ผ่านมา และวิเคราะห์ตัวประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความ
มุ่งหวัง และความสำเร็งนั้น ๆ และเปรียบเทียบข้อเท็จจริงของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑
ในวิทยาลัยอื่น การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม ข้อทดสอบ ระเบียบสนทนา และใบแจ้ง
ผลการเรียนจากโรงเรียนเดิม (Transcript) ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาไกล ๆ Lamar ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางการค้า
และอุตสาหกรรมของรัฐ

๒.ฐานะเศรษฐกิจครอบครัวของนักศึกษาพวกนี้ส่วนมากอยู่ในระดับกลางค่อนข้างต่ำ

๓. ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาส่วนมากเป็นชายผิวขาว อายุเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์
ปกติ จบจากโรงเรียนของรัฐเป็นส่วนมาก บางคนเคยทำงานมาก่อน มีความร่ำรวยอยู่
อยู่การระการเงินในการเรียน สนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรและเข้าร่วมกิจกรรมในเวลา
ว่างเสมอ

๔. คะแนนทดสอบความสำเร็จทางภาษาอังกฤษ (คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางภาษา
อังกฤษ) ของนักเรียนพวกนี้ส่วนมากต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์โกลด์ ๕๐ อย่างมีนัยสำคัญ

๕. นักศึกษาที่มาจากโรงเรียนใหญ่ ๆ มีความร่ำรวยในอาชีพในระดับสูง

๖. นักศึกษาส่วนมากชอบวิชาวิทยาศาสตร์

Willmott, John N.^{๑๔} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "High School Boys
Electing Industrial Arts" เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่ม
นักเรียนที่เลือกเรียน Industrial Arts และกลุ่มนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนให้เห็นชัดว่า
เด็กทั้งสองกลุ่มนี้ต่างกันจริงหรือไม่ และมีลักษณะใดที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด โดยพิจารณา
ในเรื่อง การเลือกอาชีพ อาชีพของบิดามารดา คะแนนทดสอบสัมฤทธิ์ผล แนวทางความ

^{๑๔}

Willmott, John N., High School Boys Electing Industrial
Arts, (New York, J.J. Little & Ives Company, 1941).

สนใจทาง academic แนวของความสนใจทาง technical กระแนบในวิชาวิทยาศาสตร์
ทั่วไป ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา กระแนบจากการทดสอบระดับสติปัญญา และอายุ

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ให้นักเรียนชายที่เลือกเรียน Industrial Arts ใน
ชั้น ๘ จากโรงเรียนต่าง ๆ ๑๔ โรงเรียน ใน Nassau County, New York จำนวน
๒๐๖ คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนชายชั้น ๘ ที่ไม่ได้เลือกเรียน Industrial Arts
จำนวน ๑๔๔ คน จากโรงเรียนต่าง ๆ เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่า

๑. พื้นฐานทางเศรษฐกิจของนักเรียนที่เลือกเรียนอุตสาหกรรมศิลป์ (Industrial Arts) อยู่ในระดับต่ำกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง
๒. อายุเฉลี่ยของนักเรียนอุตสาหกรรมศิลป์ สูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่งประมาณ ๖ เดือน
๓. พิสัยของระดับสติปัญญาของนักเรียนอุตสาหกรรมศิลป์กว้างมาก และค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบ I.Q. ต่ำกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง
๔. สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาทาง academic อยู่ในระดับต่ำกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง
๕. โครงการในการประกอบอาชีพนั้น วางโครงการเลือกอาชีพในระดับต่ำ
๖. มีโครงการเรียนเพียงจบ High School เท่านั้น ส่วนมากไม่มีโครงการที่จะไปศึกษาต่อในวิทยาลัย

Guskin, Alan E.,^{๑๕} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Changing Values of Thai College Students" ในปี ๒๕๐๓ เพื่อที่จะศึกษาว่า ความรู้สึกของนักเรียนไทยได้แตกต่าง ห่างไปจากแนวโน้มทางประเพณีนิยมของสังคมไทยอย่างไร? โดยพิจารณาจากความรู้สึก ความคิดที่นักเรียนมีต่อการเรียน การวางโครงการเพื่ออาชีพ การมีเพื่อนต่างเพศและการแต่งงาน การวางโครงการเพื่อการมีครอบครัว และในขณะเดียวกันได้ศึกษาถึงพื้นฐาน (background) ของนักเรียนไทยด้วย ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

และคณะรัฐศาสตร์ นักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูในระดั้ม ป.กศ. สูงขึ้นไปปี ๑ และ ๒ ทั้ง ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นิสิตเตรียมแพทย์ปีที่ ๑ และปีที่ ๒

บงสรุปทางพื้นฐานของนิสิตนักศึกษา

๑. การศึกษาของบิคามารดา บิดาของนิสิตนักศึกษาชายส่วนมากมีการศึกษาจบ ประถมศึกษาปีที่ ๔ มีความแตกต่างกับระหว่างนิสิตจุฬา ฯ และนักศึกษายีกหัดครู คือ นิสิต จุฬา ฯ มีบิดาจบระดั้มเตรียมอุดมศึกษาหรือสูงกว่า เป็นจำนวนมากที่สุด แต่นักศึกษายีกหัด ครู บิดาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มากที่สุด

บิดาของนิสิตหญิงจุฬา ฯ และเตรียมแพทย์จบเตรียมอุดมศึกษาหรือสูงกว่า แต่ บิดาของนักศึกษายีกหัดครูจบมัธยมศึกษา เป็นจำนวนมากที่สุด

การศึกษาของมารดาของนิสิตนักศึกษาทุกสาขาจำนวนมากที่สุดจบประถมศึกษา ปีที่ ๔ เช่นเดียวกัน

๒. การประกอบอาชีพของบิคามารดา บิดาของนิสิตนักศึกษาชายจำนวนมากเป็น เกษตรกร ส่วนบิดานิสิตนักศึกษานหญิงเป็นนักธุรกิจ พิจารณาตามสาขาวิชาแล้ว พบว่า บิดาของนักศึกษายีกหัดครูส่วนมากเป็นเกษตรกร แต่บิดาของนิสิตจุฬา ฯ และเตรียมแพทย์ ส่วนมากเป็นนักธุรกิจ

บิดาของนิสิตหญิงทุกสาขาวิชาจำนวนมากที่สุดเป็นนักธุรกิจ

๓. รายได้ของครอบครัว นิสิตชายเตรียมแพทย์จำนวนมากที่สุด ครอบครัวมี รายได้เดือนละ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ บาท นิสิตจุฬา ฯ ชายครอบครัวมีรายได้เดือนละ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ครอบครัวนักศึกษายีกหัดครูชายมากที่สุด มีรายได้ ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวนิสิตนักศึกษานหญิง นิสิตเตรียมแพทย์ ๕๐ % ครอบครัว มีรายได้เดือนละ ๒,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท นิสิตจุฬา ฯ ประมาณ ๔๕ % มีรายได้ เดือนละ ๒,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท สำหรับนักศึกษายีกหัดครูในส่วนกลาง ๕๐ % และ นักศึกษายีกหัดครูในส่วนภูมิภาค ๒๕ % ครอบครัวมีรายได้เดือนละ ๕๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท

ผู้ประกอบการเงินในการเรียนของนิสิตนักศึกษาเหล่านี้ทุกสถาบันประมาณ ๕๕ % ขึ้นไป บิคามารดาเป็นผู้ประกอบการ